

Sygn. akt IV U 553/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2018 r.

sprawy B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 14 marca 2018

znak : (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 553/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 lipca 2018r.

Decyzją z dnia 14.03.2018r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz. U. z 2016 r., poz. 887 ze zm.) po rozpoznaniu wniosku z dnia 23.11.2017r. odmówił wnioskodawczyni B. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni nie przysługuje prawo do renty ponieważ nie jest ona niezdolna do pracy, co wynika z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 09.03.2018r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła wnioskodawczyni B. S. wskazując, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego i komisji lekarskiej ZUS.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o oddalenie odwołania albowiem wnioskodawczyni orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 09.03.2018r. została uznana za zdolną do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

B. S. w dniu 23.11.2017r. złożyła wniosek w sprawie ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przyznawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W dniu 9 marca 2018r. Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, że B. S. nie jest niezdolna do pracy.

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczynie, w szczególności czy jest on częściowo niezdolna do pracy, kiedy powstała owa niezdolność do pracy oraz czy ma charakter trwały czy okresowy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu: psychiatrii.

Biegły psychiatra na podstawie danych z dokumentacji medycznej, wywiadu oraz wyników aktualnie przeprowadzonego badania stanu zdrowia psychicznego stwierdził, że B. S. ujawnia cechy zaburzenia depresyjno-lękowego o miernym nasileniu.

Odwołująca pozostaje pod opieką PZP w R. z rozpoznaniem : epizod depresyjny.

Z dokumentacji lekarskiej wiadomo, że w dniach od 18.03.2017r. do 10.04.2017r. przebywała w K. na leczeniu w ramach prewencji rentowej ZUS z rozpoznaniem: reakcja na ciężki stres i zaburzenia adaptacyjne, zespół depresyjny. Przez rok przebywała na świadczeniu rehabilitacyjnym. Następnie w dniach od 27.12.2017r. do 20.03.2018r. uczestniczyła w terapii na Oddziale Dziennym z rozpoznaniem : Zaburzenie depresyjne.

W aktualnym stanie psychicznym pozostaje w logicznym kontakcie słownym, afekt ma dostosowany do wypowiedzianych treści, nastrój stosowny do sytuacji, napęd psychoruchowy w normie. Zgłasza skargi na okresowe zaburzenia snu. Objawów psychotycznych nie ujawnia, lęku, niepokoju nie ujawnia, osiowych objawów depresyjnych nie ujawnia, klinicznych objawów organicznego uszkodzenia (...) nie stwierdza się.

Reasumując powyższe biegły stwierdził, że z przyczyn psychiatrycznych odwołująca się B. S. w obecnym stanie psychicznym nie jest niezdolna do pracy.

Zastrzeżenia do opinii biegłego złożyła wnioskodawczynie w piśmie z dnia 16.07.2018r. domagając się powołania kolejnego biegłego z zakresu psychiatrii.

Sąd nie uznał potrzeby uzupełnienia postępowania dowodowego o opinię kolejnego biegłego z zakresu psychiatrii, uznając, że sporna kwestia została dostatecznie wyjaśniona.

Sąd dokonał powyższych ustaleń faktycznych na podstawie wskazanych dowodów. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem zostały sporządzone przez powołane do tego osoby w zakresie przyznanych im kompetencji i w przepisanej formie, a ich autentyczność i treść nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy dał wiarę dowodowi z opinii biegłego sądowego uznając, że jest ona fachowa, rzetelna i kompletna. Opinia została wydana przez biegłego specjalistę, którego specjalizacja zawodowa odpowiada rodzajom schorzeń i dolegliwości wnioskodawczynie. Z treści opinii wynika, iż zawierają one wszystkie konieczne elementy (wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy). Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opinii biegłego waloru wiarygodności. Sąd podziela powyższą opinię biegłego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy emerytalnej, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Z zebranego w sprawie, wiarygodnego materiału dowodowego wnika, że wnioskodawczyni nie spełnia warunków do przyznania jej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Opinia biegłego z zakresu psychiatrii dała podstawę do ustalenia, iż odwołująca się nie jest częściowo niezdolna do pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.